

"AMERIŠKA DOMOVINA"

(AMERICAN HOME)

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
Published daily except Sundays and Holidays

NAROCNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$6.50 Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00 Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland po raznašalci: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00; četrt leta \$1.75
Za Evropo celo leto \$7.00, pol leta \$3.50.
Posamezna številka 5 cente.

Vsa pisma, dopise in denarne pošiljave naslovite: Ameriška Domovina,
6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Tel. Henderson 0628

JAMES DEBEVEO and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office
at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

33

No. 149, Sat., June 25th, 1932

Pred predsedniško konvencijo demokratov.

Bolj kot kdaj prej je letos klicana demokratska stranka v Zedinjenih državah, da prevzame krmilo vlade v svoje roke in odgovornost. Vprašanje je, če bodo voditelji demokratske stranke dovolj veliki, da se bodo popolnoma zavzeli za važnosti trenutka, v katerem se nahajajo, ali pa se bodo zopet dali speljati malenkostnim medsebojnim prepričanjem, ki so v škodo stranke same in v škodo naroda.

Niti 1912 niti v letu 1916, ko je bil izvoljen demokratični predsednik, niso imeli demokrati tako lepe prilike, da izberejo svojega moža za predsednika, kot jo imajo letos. Nemogućnost Hooverja in izvanredne razmere, v katerih se nahajamo, nudi demokratom vso priliko, da odnesejo veliko zmago pri bodočih predsedniških volitvah. Še reče, demokrati bodo vseeno zmagali pri bodočih volitvah, o tem ni dvoma, toda če bodo zmago izkoristili splošnemu narodu v korist, to je drugo vprašanje.

Prohibicija pri demokratski stranki, ob priliki predsedniške konvencije, ne bo imela dosti opraviti. Stvar je zagotovljena že naprej tako, da bodo delegati demokratske predsedniške konvencije se izjavili proti prohibiciji. Toda prohibicijsko vprašanje ni najbolj važno vprašanje pri demokratski stranki, ki se ne sme biti. Ekonomske razmere, brezposelnost, zavarovanje delavcev proti brezposelnosti in pred starostjo, dvig ameriške industrije, to bi morali biti glavni problemi demokratske predsedniške konvencije. In to ne samo v besedah, pač pa tudi v dejanjih.

Vodstvo stranke same danes nikakor ni v spretnih rokah. Niti Raskob niti Shouse, dva eksekutivna voditelja stranke, nista moža na mestu, ki bi imela srce in ogrevanje za povprečnega Amerikanca. Oba sta preveč politikarja in previsoka finančnika, da bi se ogrevala za probleme, ki morajo danes povprečnega Amerikanca. Ima pa demokratska stranka v svoji sredini mnogo odličnih mož, ki bi znali spretno voditi usodo ameriškega naroda, ako pridejo na površje.

Al Smith je deloven, energičen in idealen demokrat, ki pa letos nima prilike, da bi bil nominiran predsedniški kandidat. Njegova vera je anatemna mnogim fanatičnim Amerikancem, ki nikakor ne pomislijo, da se ameriškega naroda ne vlada po verskem prepričanju. Franklin Roosevelt pa, ki je bil v letu 1928 podpredsedniški kandidat demokratske stranke, ni dosti še poznan po svojem notranjem prepričanju, kam pravzaprav cilja in meri. Osebnost je skrajno pošten in vreden, le da ga natančneje ne pozna radi bodočnosti, ker molči pred konvencijo, od katere pričakuje, da ga bo sigurno nominirala za nosilca zastave demokratske stranke.

Demokratska stranka ima še enega moža, o katerem ni toliko kriki in agitacije v javnosti, ki je pa bolj zmožen in idealen kot vsi drugi demokratski kandidati. To je naš lastni Newton D. Baker, po katerem se ozirajo vsi resni, pošteni in idealni demokrati, katerim ni demokracija samo korito do službe in politike, ampak ki zro v demokratski stranki borilnico idej in življenja povprečnega in pripravega Amerikanca, kateremu je Jefferson začrtal ideal političnega in pripravega Amerikanca, kateremu je Jefferson začrtal ideal političnega, družabnega in kulturnega življenja.

Newton D. Baker se splošno imenuje, da pride vrsta na njega za nominacijo, ko bo predsedniška konvencija spoznala, da ne more nominirati niti Smitha, niti Roosevelta, niti koga drugega. Velikim korporacijskim in finančnim elementom Newton D. Baker sicer ni posebno priljubljen, ker je osebnost in javno preveč pošten in je po idejah najbližji velikemu Wilsonu, katerega zvesti tovariš je bil tekom vseh osem let njegovega predsedništva.

Velika naloga čaka demokratsko narodno konvencijo, ki ima letos sijajnejšo priliko priti na krmilo, kot jo je imela kdaj prej. Demokrati mnogo verujejo v svobodo, zato so pa tudi v demokratski stranki večji spori, obširnejše debate, bolj nasprotujoča si načela, po katerih je mogoče doseči cilj, ker pri stranki prevladuje popolna svoboda izražanja misli, in se v tem temeljito razlikuje od republikanske stranke, kjer se vrši vse na komando od višje strani.

Ako bo letošnja demokratska predsedniška konvencija znala uporabiti priliko, ki se ji rudi, tedaj ostane dolgo časa na krmilu ameriške vlade in le želimo, da bi se to v blagor naroda, v pogubo depresije in uravnavo svetovnega spora zuma čimprej zgodilo.

D O P I S I

LIST ZA LISTOM PADA...

Cleveland, O. — Okrog 50 milj iz Clevelanda po cesti št. 20 ob Erie jezeru proti vzhodu, preko mestec: Willoughby, Painesville, Madisona, dospemo v Genevo, drugim farmerskim mestecem enako po velikosti in lepoti.

Povsod v imenovanih naselbinah so številno naseljeni naši rojaki Slovenci ter Hrvati med

kompanije. Danes je tako rekoč farma rešiteljica krize mnogih družin. O tem bom še pisal ob drugi priliki, za danes naj se malo pomudim ob grobu, ki je bil zadnji teden posajen s truplom ene tistih mater, ki so za družino in za dom, za farmo in vsako hišo, osobito pa še tam, kjer je družina velika in decenedorasla, tako nujno potrebne.

Po naših sodbah, je pogreb ene take hišne, skrbne, dobre in delavne matere nekaj neznačilnega, nekaj krivičnega. Jezili bi se in hudovali, če ne bi vedeli, da je to določilo, naprav kateri se ugovarjati ne da, ne sme in ne more. Lahko obžalujemo in tožimo, lahko se razgovarjamo, toda pomagati ne moremo, božja volja je tako določila, vsaj kot verni ljudje moramo to razumeti.

Tam v Genevi, prav tik mesteca, ko se prepeljem preko mesta po cesti št. 20. zavijemo na prvi odvodni cesti na levo preko železnice, tam se nahaja pod železnico dobro urejeno farmersko poslopje s hišo in vsemi drugimi stavbami. Hišo zakriva lep vrt, okrog pa lepo obdelano polje in vinograd, tudi lep gozd je pomešan tik ob poslopiju na eno stran, takoj ob tem pa so hiše mesta Geneve, kar je dokaz, da je ta farma več, v mestu nego na samotnem kraju. Lepšega kraja in boljše farme bi si človek niti ne mogel misliti, za srečnega bi imel vsakdo takega farmerja, ki se nahaja, da tako rečem, v zemljskem raju, osobito če človek to ogleduje v tem pomladnem času.

To farmo si je nabavila, skoro vsem Slovencev Clevelanda in okolice dobro poznana in spoštovana družina Anton Cugelnar, ki se je naselila tam pred kratkim leti, v nadi, da bo tam srečno in zadovoljno nadaljevala v sreči, zdravju in zadovoljnosti, mirna leta svoj življenjski potek.

Bilo je tako nekaj let. Rojaki so se shajali na obisk imenovane družine iz Clevelanda in drugod, ter jih blagorivali, da imajo tako lep lokal in prijazen okraj, ki je polovica v mestu in polovica pa na farmi kar mora vsakdo odobravati, ter svojemu prijatelju čestitati, na sreči ki jo ima. Tako mislimo ljudje, ko vidimo in po naše sodimo druge.

To veselje in ta sreča, ki je vedno in tako opoteča, kakor je nazivajo pisatelji, ni ostala dolgo pri Cugelnarjih, prišla je nenadna nesreča in tako huda, tako jaka, da hujše skoro po naših sodbah ni mogla zadeti hišo našega dobrega prijatelja Mr. Anton Cugelnarja z njegovo družino vred.

Nič strašnega se ni dogodilo, ni bil ogenj, niso bili ne roparji, ni poginila živina ali kaj drugega, kar zadene mnogokrat farmersko hišo, tudi avtomobilске nesreče ni bilo kakor večkrat čitamo da je vlak zadel avtomobil in vsa družina štirih ali petih oseb članov družine je ubitih, ne, tukaj se ni dogodilo kaj sličnega. Zgodilo se je pa na drugi, vsem nepričakovan način, za katerega ni nikdo odgovoren, se ne more dolžiti nobena zdravnik, da je zanemarljivo svojo dolžnost, ali da so signalni odpovedali in zavore niso nesreče preprečile, ne, tukaj se je pojavila tista bela žena s smrtno koso, o kateri govori sv. pismo, da pride kakor tat ponoči, ko najmanj mislimo nanjo.

Prišla je res ponoči, stopila k postelji matere, ki je vendar v hiši vse najdražje, na katero misli in od katere pričakuje dobrot vse kar pri hiši živi, ljudje in živali, vse od te matere in od te gospodinje odvsi vsako jutro in vsak večer, da vsaki trenutek dneva, vse gleda na to mater, kje da se nahaja, odkod da bo prišla če je ni doma, da bo oskrbela, da bo vsakdo se nasitil, da bo za vsakega otroka oskrbljeno vse, česar mu je za dan potreba, naj bo doma, naj gre v šolo ali na delo, mati vsakega in

vse spremlja ves dan v duhu in je z njim povsod brez nehanja; komaj ji gre izpred oči, že ga želi zopet videti in mu zopet deliti materne dobrote.

In ne samo otroci: Soprog in živali, živalice. Pripovedovali so mi, da je perutnina isti dan bila vsa v neredu. Po navadi se je ob svojem času vsak dan zbral perutnina na dvorišču in čakala na hišno mater, da ji odkod prostoro, kam da se različne grupe ugnezdijo na prenočevanje, toda matere ni bilo, na dvorišču je nastal že med živalicami nered in nemir, kaj pa se je godilo v hiši, to prepuščam vsakemu, naj sam pomisli in sodi in spozna, kako hitro je minljivo vse, kako hitro sledi sprememba iz najsrečnejšega hišnega življenja v najžalostnejši položaj.

Da, sreča, zadovoljstvo in veselje družine je isti trenutek, ko je zdravnik rekel: Mater je zadela kap, pretresel vso družino tako globoko, da niti pojmiti ni so mogli, kaj da se je in sploh, da se je moglo tako nepričakovano dogoditi in vendar se je dogodilo, morali so priznati najtežje iznenadenje, najžalostnejšo usodo, da matere med živimi ni več, da bodo morali mater odpušiti, po nekaj dneh odnesti iz hiše v hladni grob za vedno, očkoder se več ne bo vrnila in dobiti več ne bo delila, marveč bo počivala in tam čakala, da se snidejo za njo vsi prej ali slej.

Da, tužna žalost je objela hišo. Jok povsod, v vsakemu kotu je ihtel drugi otrok in točil gorke solze za materjo, ki ni mogla več odgovoriti na klic in na vprašanje. Kako bridka usoda, kako neznačilno stanje za one, katerim je bila mati vse.

Glas, da je umrla Mrs. Marion Cugel, se je razširil povsod in bil sprejet z žalostjo in pomilovanjem povsod. Prišli so prihajati znanci in prijatelji od blizu in daleč in tako so prihajali vse dni do pogrebnega dneva in ostajali tam tudi preko noči, da so tolažili žalostne in prizadete.

V četrtek pa se je vršil pogreb, dolg je bil; oni, ki so skušali prešteti avtomobile so mnene, da je bilo istih okrog 75 skupaj v liniji. To je dokaz, kako priljubljena je bila ta mati, draga in ljuba soproga, s katero sta živel vedno v največji ljubavi; kdor jih pozna, mora

MNOGO IZLETNIKOV JE ODSLO V DOMOVINO

V četrtek popoldne se je odpravila večja grupa z Erie železnice v svojo domovino, pod pokroviteljstvom Jugoslovanskega turistickega kluba in potom posredovanja potniške tvrdke Mihajlevič Bros., 6201 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Izletniki bodo potovali na parniku Mauretania od Cunard črte. Mr. J. B. Mihajlevič, aktivni predsednik kluba, bo spremljal potnike vse do Ljubljane in Zagreba. Mladina, ki se je pridružila temu izletu, bo gost za deset dni v enem najlepših hotelov v Splitu in to na državne stroške Jugoslavije. Poleg tega bodo imeli brezplačno vožnjo na vseh jugoslovanskih železnicah in parnikih. Te ugodnosti je izposlovala tvrdka Mihajlevič Bros. s pomočjo našega generalnega konzula v New Yorku, g. Jankovića. Vsi potniki so dobili 75% popusta na vseh železnicah in parobrodih, dočim bo potovala mladina po Jugoslaviji brezplačno.

Sledeči izletniki so se odpravili v četrtek: Frank Urankar, Fr. Sodnikar, Marija Skoflanc, Rosa Rodeman, Rosa Jurašić, Mile Kokir, Marija Papela, Luka He-

vsakdo priznati, da ni nikdar našel nobenega izmed njih užaljenega, vedno sta bila oba vesela, zdrava in vsakemu naklonjena. V njih hiši je vsaki dobrodošel, bil vsaki pogosten in vesel njihove družbe.

Polna je bila cerkev ljudi. Ginljivo je govoril duhovnik ob krsti. Ne daleč od doma se nahaja Mount Pleasant pokopališče, kamor je bila položena krsta prav tik soproge njenega brata Mrs. Keržić.

Kmalu so bili obredi tudi na pokopališču skončani, kmalu je ostala gomila osamljena, vsi, ki so jo spremlili so se vrnili, mnogi nazaj do hiše žalosti, zopet drugi na svoja domovja.

One, ki so se vrnili, so objele zopet druge vsakdanje skrbi, bi družina je ostala globoko potrta in ta ne bo kmalu, da tako rečem, matere nikoli docela pozabila, pa saj je pozabiti ne bodo mogla, je pozabiti tudi ne sme. Mati je zaslužila, da jim bo ostala v trajnem spominu, ostala jim bo tudi v nadaljnjem spominu in jim bo govorila še vse eno vedno materne besede, namreč: Čujte, otroci in čuj soprog, čujte sorodniki in prijatelji, kar se je dogodilo meni, se bo dogodilo tudi vsakemu izmed vas prej ali slej, vsi boste kmalu prišli po isti poti za menoj v hladni grob, kje in kdaj ne veste, toda, da bo to gotovo, to pa veste. Tako bo govorila mati še vsaki dan, mati še živi in še resnejše opominja nas in vse, ki so jo poznali. Njen svarilen glas je močan, četudi tih, toda jasno nam govori, da se še snidemo nad zvezdami!

Ako živimo v veri, nam naj ne bo smrt strah in ločitev za vedno, marveč je le ločitev za časno, za kratko. V tolažbo nam je to, ker vera nas uči in nam daje tolažbo, da se po smrti bolje življenje prične, te tolažbe pa nimajo oni, ki vero in Boga ter posmrtno življenje taje.

Tudi žalostna družina bo le v tem našla tolažbo največjo, ker jim bo upanje, da mati ni za vselej umrla, dajalo tolažbe in radi tega je pozabili ne bodo nikdar. Milo sožalje prizadetim, pokojnici večni mir!

Opomba: Ta dopis je bil napisan za Ameriško Domovino, pa je bil odnešen drugemu listu pomotoma, zato se je zakasnil.

A. Grdina.

Poročevalec.

KONJ OD STRAHU OSIVEL

Večkrat se zgodi, da ljudje v hudi grozi ali smrtni nevarnosti osive. Sedaj nam pa poročajo listi z Angleškega, da je tam plemenit konj osivel od prestanega strahu.

V kraju Wrexham v angleški grofiji Denbighshire se je na prostornem travniku mirno pasel plemenit konj angleškega veleposestnika in lorda Alfreda Mackalpina, ki ima tu svojo žrebecarno. Naenkrat pa je privozilo nad travnikom letalo, s katerim se je eden gospodarjev prijateljev pripeljal na obisk. Kakor hitro je konj od daleč začutil letalo, je postal nemiren in je v divjem diru začel begati po travniku. Nesreča pa je hotela, da je preplašena žival dirjala v isti smeri, v kateri je letalo letalo. Tako je letalo prihajalo od groze pobesneli živali vedno bliže in vedno nižje nad njo. Končno je letalo srečno pristalo, konj pa je dirjal naprej in se končno pomiril, ko ni več čutil za seboj dozdevnega sovravnika. Silno so se začudili drugi dan konjarji, posebno pa lordova hčerka, ki je prišla obiskat lepo jival v hlev in videla, da je včeraj črna konjska griva postala siva in da so tudi v repu cele kosmi bele žime. Zaradi groze, ki jo je prejšnji dan prestala, je uboga žival osivela. Pri tej priliki poročajo listi, da se je nekaj podobnega pred nekaj leti zgodilo na Francoskem.

Otroci so vjeli črnega kosa in ga mečkali po rokah. Pri tem so mu izpulili tudi nekaj perja. Od bolečin in strahu je kos dobil belosivo perje.

* \$50,000,000 so posodile newyorške banke mestni vladi v New Yorku.

Če verjamete al' pa ne.

Salaminsko so ga polomili republikanci, ko so delali platformo za prohibicijo. Mislili so si: napravimo tako "planko," da bodo suhi mislili, da je suha in da bodo mokri mislili, da je mokra. Zgodilo se je pa ravno narobe in sedaj mislijo suhači, da je platforma mokra, mokri pa mislijo, da je suha.

Na farmah v Genevi živi pečlar, ki je zadnjič vzdihnil iz globočine svojega srca proti neke mu prijatelju: "Vidiš, Lojze, tako pametnega psa imam, da mi prižene s pašnika kravo, mi prižene konja, samo babe mi ne prižene!"

Ako želimo, da nam prestane tisto neprestano zvonjenje v ušesih, plačajmo vsako stvar v gotovini, kadar jo kupimo.

France Beretič je prodal konja. Kupeca mu je skomandiral Cugelj. Poslušal sem ju, ko sta se menila o tej kupčiji. Beretič je rekel: "Čudno se mi zdi, da mi je kupec brez obotavljanja odinil tistih 100 dolarjev za konja, ker me niti poznal ni in ne konja."

K tem besedah je dal Cugelj modro pripombo: "Saj zato ti je pa ravno plačal, ker te ni poznal in ne tvojega konja."

Devetkrat je Cugelj omenil, Beretiču, da mu je on dobil kupca za konja. To namigavanje na dobavo kupca sem jaz takoj razumel, Beretič pa ne, zato sem nedolžno vprašal Cugeljno, koliko je dobil mešetarije. Šele potem se je Beretiču posvetilo in je rekel, da bosta v ta namen enega stisnila.

Tone Mervar mi je pisal kartico iz Kanade in pripomnil, da je škoda, ker me ni tam. I, seveda je škoda, pa še kakšna, ampak samo zame. Za Toneta je bila pa moja odsotnost zelo koristna, ker je več prišlo nanj dobrih telesnih del.

Neki moj prijatelj se je namenil, da za zabavo jaha konje v nedeljah. Tako najame nekega lepega jutra konja in ko pride nazaj, ponudi lastniku 50 centov.

"Kaj?" se ta začudi, "samo 50 centov! Saj ste bili s konjem zunaj celi dve uri in od konja računamo po en dolar na uro."

"Je že res, da sem bil zunaj dve uri, toda na konju sem bil samo deset minut."

Stara ženica, ki je bila tudi precej gluha, se je naselila v bližini pristanišča, kjer so bile zasidrane bojne ladje. Nekega dne so o priliki velike slavnosti ustrelili deseterak s topom na ladji. Ko ženica to sliši, vstane, si popravi gube na obleki, si uredi lase, potem pa stopi proti vratom in zakliče s krepkim glasom: "Naprej!"

V hišo pride prijatelj. Ko se vsede na gugalnik, reče mali domači hčerki: "Pridi sem in se vsedi meni v naročje, Marjanca."

"Ne smem! Mama so mi ukazali, da moram sedeti tukaj, da se ne bo videla luknja v divanu."

A. ACHLEITNER:

Gospodična s pošte

Za "Ameriško Domovino" priredil M. U.

Sedaj pa se je Podstenar razsrdil, vendar pa je ostal Ivan pri svojem. Dolgo sta se prepirala, končno pa sta se zedinila, da odkupi Ivan hišo za skromno svoto, plačal pa jo bo šele v desetih letih in sicer brez obresti. Ako pa ne bo mogel po desetih letih hiše plačati, tedaj bo ta pripadla nazaj Podstenarju. Krepek požirek vina je zaključil pogodbo.

Drugi dan pa so vaščani lahko videli, da je prišel Podstenar z lastnim vozom po zdravniku, ter, da sta se skup odpravila v dolino. Kupčijo pa sta skrivala, da bo presenečenje tim večje.

In za Mihaelovo je počilo. Pekovka si je že dovoljevala ostre opazke, ker se Ivan vsekakor ni še pripravil na odhod. Ivan pa je dejal, ko je ona zahtevala z vso odločnostjo, naj se jutri zjutraj izsli, da stvar pač ni baš tako nujna. Zvečer se je vrnil pek, ki je šel k Podstenarju. Glava mu je kar gorela in ves poten je planil v Ivanovo sobo. Še nikdar se ni zvilal kak hribovec tako po kačje, kakor se je pek sedaj pred Ivanom! Najemino je položil pred Ivana na mizo ter prosil ponižno milosti, da bi smel ostati v hiši, sicer bo ob vse.

"Prosim, gospod hišni posestnik — prosim, imejte usmiljenje!"

Ivan je le s trudom zadrževal smeh. Saj je bila božanstvena igra, videti tega docela obupnega človeka plesati in zvijati se. Prej tako napuhneni človek je v srce segajoče vzdihoval. V sobo je prišel še pekovka in, ko je videla svojega moža v takem stanju pred zdravnikom, je obstala kakor okamenela. Par sekund je bilo treba, da so ji začela pljuča zopet delovati. In tedaj se je zdril jezik s podvojenjo silo: "Doktor mora takoj na mestu zapustiti hišo; danes je potekel odpovedni rok in še ta trenutek moraš ven." V nje največje presenečenje pa jo je prijel soprog za roko ter jo s silo porinil iz sobe. In še vedno je prosil milosti. Mojstrovka pa je razbijala po vratih, ke je bila prepričana, da je mož ponorel.

Veselemu prizoru je napravil Ivan konec s tem, da je dovolil najemniku podaljšanje najemnine za eno leto. Zvečer pa je bila tudi pekovka vsa spremenjena ter se je kar topila pozornosti napram zdravniku, ki ga je imenovala le še "milostivi gospod."

Novica, da je Gričarjev Ivan, nemanič in zdravnik, kupil od Podstenarja hišo in postal s tem pravomočni hišni posestnik, je vplivala ravnotako, kakor bi bilo poročilo, da je vstopil avstrijski cesar v samostan in postal kapucin. Postranska stvar je bila v očigled temu dejstvu, kje je dobil sredstva v ta namen. Bil je od edaj naprej posestnik hiše in zemlje, spoštovana osebnost. Minil je s tem dnem čas, ko so ga lahko zasmehovali, da ima samo zavihan mestni ovrtnik in nepotrebn robec. Z očividnim spoštovanjem so ljudje sedaj pozdravljali svojega sovaščana, napetost pa je nepričakovano popustila. In začudenje je bilo še večje, ko si je doktor Gričar omislil še jahalnega konja. Sedaj so celo trdili, da je Ivan zdravnik na sakramištu, ko ima celo konja. Neverjetno, a dejstvo je: zdravnikov konj kar čez noč pridobi zaupanje. Praksa se je širila, Ivan je bil zaposlen čez glavo. Izven vasi je na obiske vedno jahal, kar mu je prihranilo ogromnega časa,

bogast sem pa ravno toliko, kolikor ste vi."

"Salite se, gospod doktor!"

"Tu ni mesta šalam! Kar ljudem tako imponira, ni nič drugega, kakor zvijača Podstenarja. To in nič drugega! Podstenar mi je zapisal hišo, pa niti ena opeka na njej ni moja, celo konj je njegov. Jaz sem tako rekoč samo najemnik, a šele v desetih letih bomo videli, če bom imel sredstva, da si hišo v resnici pridobim. Tako! Sedaj veste vse! Vam sem hotel naliti čiste vode in sedaj le opustite svoj rešpekt pred hišnim posestnikom! Nimam družega, nego svoje zdravniško znanje, in sem navezan na pičli zaslužek ravno tako, kakor je gospodična s pošte v Jezerski vasi." In prisrčno je pogledal Lino.

"Ne vem, gospod doktor — " "Zato pa jaz vem, Lina. Jaz vem, kako mi je pri srcu, vem, da mi ni namenjena za spremljevalko v življenju nobena druga, nego ljubka, pridna gospodična s pošte! Lina, ljuba Lina, ali hočete postati moja žena?" je vzkliknil Ivan ter razprostrl roke.

Preveč je bila Lina presenečena, beseda ni hotela na dan. Ivan pa jo je privel k sebi in zašepetal: "Reci, da, srček!"

In tedaj so vrisnili čista dekliška prsa: "Ivan. ljubi Ivan!"

Poljub je zaključil ženitvansko ponudbo, ptičice v gozdu pa so pele svatovsko pesem. Tesno objeta sta korakala skozi gozd. In venomer je hotela Lina v Ivanovih očeh čitati svojo srečo, ker si ni mogla predstavljati, da si je brezdomno dekle našlo ob strani tega mladeniča resničen dom. Ivan pa je pritrjeval od srca in hodil po poljub za poljubom. Pri tem je še Ivan pripomnil, naj Lina nikar ne precenjuje svoje sreče, kajti hribovski zdravnik niso milijonar

ji in tudi nikdar ne bodo. "Veš, za nas zdravnike velja isto, kar za slikarje: 'Bil je zdravnik, on pa tudi ni imela ničesar.'"

Lina pa se je branila: "Nisem niti mislila na to! Saj imam v svojem srcu zaklad, a ta je ljubezen do tebe!"

"In ta zaklad bom jaz dvignil," je vzkliknil Ivan ter poljubil svojo nevesto, da skoro ni mogla dihati.

Šele ko sta prišla pred vas, se je Ivan umiril ter je častljivo pospremlil Lino do pošte. Šala došlo pošto, vpisavala potrebne stvari. V glavi se ji je kar vr-

prosil Lino, naj v bodoče jako skrbno ravna z njegovo pošto.

"Poštnoležer?" se je smejala Lina.

"Seveda, zelo, zelo, ker od sedaj naprej bom hodil po pošto vsak dan."

Še nekako ukraden poljub v temnem kotu veže in parček se je razstal.

Lina je bila vsa spremenjena. Kakor je bila prej natančna v službi, je sedaj le nekako mehanično pregledala in urejevala došlo pošto, vpisavala potrebne stvari. V glavi se ji je kar vr-

telo! Biti nevesta! Kaka sreča! V svoji sreči je spregledala pomanjkljive poštne, pri odpremi pisem, je metala te v nepačne predele. Vedno in le vedno je mislila na dragega — dokler ni prevrnila črnilnika! Erarska črnina se je razlila po raznih tiskovinah, in, nesreča! po pismih, ki so prispela s kolo-dvora. Le hitro pivnike v roko! Za pokvarjene tiskovine jo ne skrbi! Ampak polita pisma! Na večer je naslov sedaj sploh nečliljiv! Kaka zadrega!

(Dalje prihodnjič)

Zgoraj sta naslikani dve kopalni obleki najnovejše mode. Kopalne obleke bodo letos bolj pomanjkljive, da bo mogoče tekom tega poletja bolj zarjaveti.

Modni izvedenci pravijo, da so kopalne obleke 1932 napravljene v koristne ter tudi v lepote svrhe. Neki newyorški stilist pravi: "Ko gre moderna ženska na obal, noče plavati, če ima pa na sebi cele jarde obleke, ne more prav dosti plavati. Vseled tega so kopalne obleke 1932 kot kaže zadaj nova naramnica. To leto bodo solidne barve priljubljene, kot običajno, dasi nudijo obleke tudi razne žive kombinacije barv." In seveda, ko se bodo veselili solne svetlobe med plavanjem, bodo kopalci moški in ženske, zgolj po svoje Lucky Strike cigarete ter vdihavali prazen dim, ki je baš tako prijeten njihovu grlu, kot so prijetne 1932 kopalne obleke očem. Za odstranjenje gotovih nečistoč, ki so po naravi navzoče v vsakem tobačnem listu, zaposlujejo izdelovalci Lucky Strike slavnj proces praznjenja, ki vključuje tudi uporabo ultra-violetnih žarkov. Ni čuda, če je več kot 20.000 zdravnikov, katerim so bile dane Lucky Strike cigarete v preizkušnjo, ugotovilo, temelje svoje mnenje na svojo izkušnjo v kaj, da Luckies manj dražijo grlo kot pa druge cigarete.

Kakor je velika razlika med 1932 kopalno obleko in valovitimi oblekami, ki so jih nosili na obali pred par leti, je tudi velika razlika med Lucky Strike, resnično moderno cigareto, in cigaretami, napravljenimi po staromodnem načinu.

Najfinejša pijača

ki se more dobiti v Clevelandu, kar se tiče mehke pijače, je gotovo ona, ki jo izdeluje The Double Eagle Bottling Co., prva in edina slovenska izdelovalnica mehkih pijač.

Društva, izletniki,

prošeni ste, da za vse svoje veselice, piknike in za vse prireditve, naročite mehko pijačo, izdelano v edini slovenski izdelovalnici, The Double Eagle Bottling Co.

Nove slaščičarne,

kadar začnete s poslovanjem, ste prošeni, da se za mehko pijačo gotovo obrnete na The Double Eagle Bottling Co.

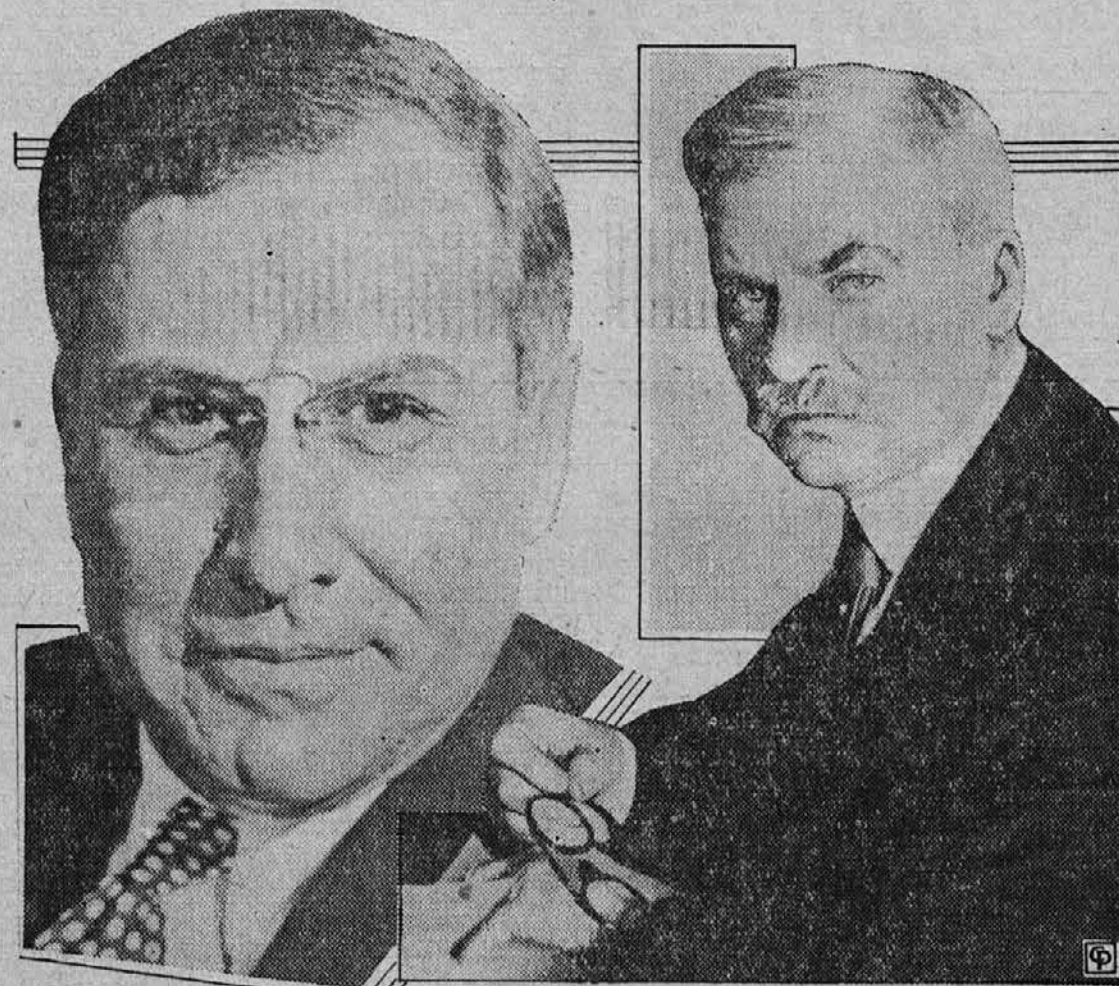
NAJFINEJŠA PIJAČA, NAJNIZJE CENE, NAJBOLJŠA POSTREŽBA

The Double Eagle Bottling Co.

JOHN POTOKAR, lastnik

6511-19 St. Clair Ave.

SVOJI K SVOJIM!

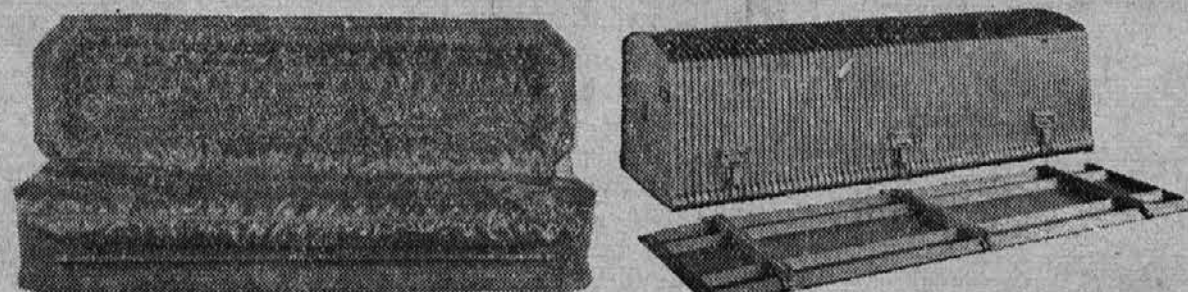
JOUETT SHOUSE

SENATOR THOMAS J. WALSH

Kot pri naših konvencijah, bo tudi na demokratski konvenciji drugi teden oster boj, kdo bo predsednik konvencije. Al Smith bo podpiral Jouett Shouse-ja, Rooseveltovi pristaši pa senatorja Walsh iz Montane.

Chikaški župan Anton Cermak je šel v Washington, da izposluje \$81,500,000 posojila za mesto Chicago. K temu ga je napotilo dejstvo, ker učitelji in učiteljice že več mesecev niso dobili nobene plače. Na sliki se jih vidi kakih 3,000, zbranih na protestnem shodu v Grant parku.

\$48.00

\$25.00

ČUDOVITO NIZKI POGREBNI STROŠKI!

Mi vam oskrbimo pogreb po izredno nizkih cenah, a postrežba je vseeno prvovrstna. Pri pogrebu za \$165.00 dobite: najskrbnejše balzamiranje trupla, mrtvaški venec na hišna vrata, palme, lepo odprto krsto za \$48, kakor kaže zgornja slika, železno "bakso" mrtvaški voz, dva osebna avtomobila, in vso drugo tozadevno postrežbo. Oskrbimo vam pa tudi boljše krste in pogrebe, toda ob nepretiranih cenah.

Mi se ne poslužujemo nikakih agentov. Agentje pogrebne stroške samo povečajo. Invalidni voz kamorkoli v mestu, po dnevi in po noči, samo \$2.00. Pokličite nas v slučaju potrebe: ENdicott 4735.

Najljudneje se vam priporočamo

Pogrebni zavod: FRANK ZAKRAJŠEK
1105 Norwood Road